

[Albrechtsen]

Jeg synes også, det er noget, som giver stof til eftertanke i denne debat, at det, vi faktisk konkret ved om denne sag, ikke er kommet til folketingets kundskab gennem den besvarelse, som ministeren kom med af denne forespørgsel. Det er ene og alene fremlagt for folketinget, hvad disse våbentyper er for nogle, hvad de går ud på, hvad de indebærer af rækkevidde og sprængkraft osv., fordi vi havde indhentet disse oplysninger i USA og fremlagt dem for folketinget, og det er helt urimeligt, at det skal foregå på den måde. Disse oplysninger burde have været fremlagt her i folketingssalen i dag af forsvarsministeren. Det skulle ikke være forespørgerne, der havde til opgave at fremlægge disse oplysninger. Det var et svar til fru Eva Møller.

Så siger fru Eva Møller, at hun ikke vil gå nærmere ind på indholdet i disse våben, hun vil nøjes med at diskutere antal.

Det er jo rigtigt, at der er etableret et midlertidigt loft i forbindelse med Montebellobeslutningen. Hvor længe det loft rækker, ved vi jo ikke, men der er et midlertidigt loft, og det hænger man sig meget i. Man undgår imidlertid omhyggeligt at gå ind i en konkret diskussion af, hvad det er for nogle våben, som dette her konkret drejer sig om. Det ønsker man ikke at diskutere. Man slår det hen med, at det har man ikke teknisk ekspertise til. Nej, men grunden til, at man ikke har teknisk ekspertise til det, er jo, at vi ikke har kunnet få oplysningerne fra forsvarsministeren.

Thor Pedersen (V):

Indledningsvis vil jeg takke forsvarsministeren for en klar og entydig redegørelse.

Vi ønsker ikke i venstre at bidrage til usikkerhed om dansk forsvars- og sikkerhedspolitik. Vor opfattelse er klar: der eksisterer i dag ikke noget alternativ til det forpligtende fælles forsvarssamarbejde i NATO. Det er værd at erindre, at vi i vor del af verden har ikke alene fred, men også – hvad der er lige så vigtigt – frihed. Vi ønsker ikke på nogen måde at risikere at miste fred eller frihed for os eller vore efterkommere.

At Danmark blev medlem af Atlantpagten i 1949 skyldtes på den ene side Danmarks udsatte strategiske position, klart demonstreret ved besættelsen i 1940, og på den anden side den Øst-Vest-modsætning, som efter den

anden verdenskrig førte til Europas deling. På den ene side de totalitære, udemokratiske systemer og på den anden frie, demokratiske nationer. Selv om meget andet har ændret sig i årene siden, har disse grundlæggende faktorer den dag i dag en sådan vægt, at de må blive bestemmende for dansk sikkerhedspolitik.

Som bekendt er Warszawapagtlandenes konventionelle styrker væsentligt større end NATO-landenes. Samtidig har NATO-landene været uvillige til at betale for en udbygning af de konventionelle styrker, således at de kommer på højde med Warszawapagtlandenes. For alligevel at opnå den helt afgørende nødvendige militære balance i Europa og dermed den nødvendige afskrækkende virkning har NATO-landene valgt at stationere et betydeligt antal amerikanske atomvåben i Europa.

Den afskrækkende virkning har alene til formål at fjerne enhver interesse i Warszawa-pagtlandene for anvendelse af militærmagt mod NATO-landene. Herved sikres såvel freden som friheden i vor del af verden.

Som det er alle bekendt, besluttedes det på Montebellomødet i 1983 at reducere NATOs nukleare lager i Europa med 1.400 sprænghoveder i de kommende år ud over de 1.000, der allerede var trukket tilbage i forbindelse med dobbeltbeslutningen i 1979.

Det nukleare lager i Europa vil, som det allerede tidligere er nævnt, med en sådan reduktion være nede på 4.600 sprænghoveder, hvilket er det laveste antal kernevåben i Vesteuropa i de sidste 20 år.

Denne reduktion var et ensidigt skridt fra NATOs side, en utvetydig og klar gestus, som desværre ikke er blevet fulgt op af Sovjetunionen. Ikke alene har Warszawapagtlandene siden forøget de kortsrækkende atomare systemer, men de har også gennemført en omfattende modernisering af disse systemer. Hvis den afskrækkende effekt af det reducerede antal kortsrækkende våben i NATO-landene skal kunne opretholdes, må der, som for alt andet materiel, ske en løbende opdatering og forbedring.

Jeg skal endvidere her påpege, at de konkrete reduktioner og de mulige forbedringer besluttet nationalt og individuelt af de lande, der har atomvåben i deres forsvar, og ikke, som også fremhævet af forsvarsministeren, af